

Pelsverk

Vi erbjuda eder ett storartadt urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt uppe i skogarna — alltså äkta varor. De beredas af skickliga fackmän och vi garantera att ni blir nöjda.

FÖRSTKLASSIGA SPECIALITETER I CANADISK "MINK" BOOR OCH MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVAKT "LYNX" HERR- OCH DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begravningsbyrå
SECOND STREET KENORA, ONT.

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifrån fabriker. De skola göras och goda tillkomma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA. ÄFVENSA FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synnerligen billiga
Köksskåp
för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler. Lawn säten, så billiga som \$1.25

Wm. Mackenzie & Co's Flyttningsrealisation

Våra svenska vänner underrättas härmed att de kunna spara mycket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttningsrealisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Odd-fellows' Block.

Robson & Peterson

MAIN ST. KENORA
försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billiga priser. Verkställa flyttnings- till moderata priser. 20 procent rabatt för kontant.
TELEFON 202.

G.M. Rioch,

MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.
Speccier, välsorterat lager af Persiska och Glasvaror. Importera- de Delikatesser m. m.
Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare
Box 16.
Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora
Tillverka utomordentligt väl- sydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skrädderfirma. Reparering och prässning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid förefallande behof.

SKANDINAVISKA BUTIKEN

I den
Högsta ränta gifves på sparbankssättningar från \$1.00 och mera.
J. WALKER,
Manager Kenora-Bladen.
Main St., Kenora, Ont.

THE RUSSELL HOUSE

KENORA, ONT.
Elektrisk belysning. Värmer med ånga.
Bästa Matservering. Goda Rum.
Fri Omnibus möter alla tåg \$1 till \$1.25 per dag.
GEO. PAGON, Egare

Medvandrare på lifvets strät

Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvilat dina trötta fötter. Vi ha tofflor för far och för mor, för stora systrar och lilla bror.
Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents.
Kom och se våra "Gold Medal" danskor. Nu för \$3.50.

KÖP ALLTID HOS WHITE & MANAHAN Ltd

132 MAIN ST. KENORA, ONT.

IMPERIAL BANK of Canada

ESTABLISHED 1875
HEADOFFICE: TORONTO.
Auktor. Kapital \$10,000,000.00
Uppbet. Kapital \$5,000,000.00
Reservfond \$5,000,000.00
Totala Tillgångar \$30,000,000.00 (eller Kronor. 185,000,000.)

Stöflar och Skodon

Agent för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.
144 Main St. Kenora, Ont.

LOGEN GODA AFSIGTEN

No. 484
håller ordinarie logemöte hvarje söndag e.m. kl. 3.30 i Goodtemplarkalen, Kenora, Ont.
Alfred Nelson L.D.

I DEN INDISKE SOLKUNGENS STAD.

Bland de indiska kungarikerna, hvilka äro förmått bibehålla sin politiska frihet, är Descheporens det största och mäktigaste. Det är 95,000 kv. km. större än Bayerns och Württembergs sammanlagda areal. Detta riket är skapat, den unge maharadschan Sardar Singh, är bosatt i den vackra residensstaden Deschepore. I den tyska tidskriften "Über Land und Meer" skildras en tysk vetenskapsman sitt besök hos den urgamla siddynastiens ättling.

"När man reser genom denna trakt af Indien", skriver författaren bl. a., "kan man tro sig förflyttad tillbaka till medeltiden. Härskarne öfver dessa stater lefva i sina med väldiga ringmurar omgifna borgar. De föra ett praktigt lif och ha stora hofstater, dvärgar, hofnarvar, äfventyrsberättelser och en stor skara danserskor. Då de draga ut på sina jakter, åtföljas de af jaktparader och falkar. På sina elefanters ryggar företaga de långa resor och förfärdiga tiden med blodiga elefant- och tigerstrider. De uppträda vid alla offentliga festligheter med indisk ståt och prakt och bära juveler, hvilka värde uppgår till miljoner.

Dessa stolta indier ha ej alls apat efter europeerna med afseende på kläddräkt och lefnadsvillkor. Dock ha de på en del platser tvingats att modernisera sin hofordning. Men adelsmännen ha ännu kvar svärd, dolk, båg och pil, pansar och hjälm.

Residensstaden Deschepore äger endast ett palats, utan äfven en hel mängd kungslott, hvilka höja sig på de omgifvande bergen. Det är en gammal indisk sed, att ingen furste bebor sin föregångares palats. Genast vid sin tronbestigning låter han uppföra ett nytt residens. På grund här af finnes en ofantlig mängd slott i Indien. Den unge maharadschan har låtit bygga sitt slott mitt ibland sina underårtars tarfliga hus.

Det är en brokig och liflig tafel som upprullar sig för turistens blickar, då han vandrar omkring på Deschepores gator. Här äta några kvinnor förbi, från hufvud till fot i förda veckika, lysande dräkter. På deras armar glittra breda ringar af guld och silver. Där kommer en skara brunhyade adelsmän ridande på sina eldiga springare. Efter dessa stolta herrar komma deras tjänare, hvilka bära sina hushönders pipor, tofflor och svärd. Några ståtliga elefanter och kameler afsluta tåget.

På de kringliggande bergen ligga furstestaden med sina ofantliga gemak, spegelväggar, dyrbara målningar, balkonger och marmorföntäner. De rika vapensmycken, som finnas här, äro en sådan rikedom på ädelstenar, att ingen europeisk konungs eller kejsares skattkammare är deras like. Alla dessa kostbara svärd, dolkar, pistoler, stridsyxor och sköldar blistra af praktfulla juveler. Men dessutom finnas långa rader af glasskåp, hvilka äro fyllda med de härligaste pärlor, smaragder, rubiner och opaler, hvilka äro af utsökt renhet. Bl. a. finnas här ej mindre än tio halskedjor, bestående af smaragder, pärlor, stora som hasselnötter, och väldiga, blistrande diamanter. Här och en af dessa kedjor är värd minst en miljon kronor.

I andra skåp stå bordserviser af guldigt guld, vasar och bågare af samma metall, prydda med smaragder och rubiner. Ja, där finnas t. o. m. tältstänger af guld.

MAN MÅSTE VETA ATT FINNA SIG.

Om inte alla vägar leda till Rom, som ordförst påstå, så göra åtminstone ganska många det. Icke allid går det att nå målet på direkt väg, men med nödig sinnessnärvaro kan man finna en sidoväg som möjliggör uppflyttandet af ens önskin- ger. Dylika fall förekomma dagligen och en del ha ett ganska humoristiskt inslag.

Så ville nyligen en tysk ärendebärare införa en tiger i Japan. Han hade emellertid gjort upp räkningen utan de japanska tullmyndigheterna, som helt enkelt förbjöd djurets införförande. Nu voro goda råd dyra. Man gick till tyske konsulen, som efter att ha grundligt satt sig in i saken begaf sig till tullkammaren.

— Jag hör, började han, att hr Wagners tiger inte får införas.

— Javisst, det är inte tillåtet att införa vilda djur i Japan.

— Hm, hur skola vi då bära oss åt?

— Saken är ju enkel nog, hr Wagner får taga sin tiger med sig till haka igen.

— Ett råd skulle vara guld värdt, om det blott kunde genomföras. Japanen lyssnade både smiekrad och nyfiken.

— Egaren af tigern har inga pengar, fortsatte konsulen. Han har med sina sista fyrkar köpt denna ti-

ger i hopp att med den göra en glänsande affär i det uppflytta Japan. Kaptenen vägrar för öfrigt att taga djuret tillbaka, om han inte får frakten i förskott. I sin förtviflan har egaren, slutade konsulen i en så låg bviskning att också alla de andra närvarande tjänstemännen kunde uppfatta den, beslutat att i morgon bitida strax innan ångaren går — släppa tigern lös.

— Det får han inte, ropade tull- mannen och på hans gula ansikte präglade sig tydligt den djupaste förskräckelse.

— Ja, det är beklagligt, svarade konsulen, men jag kan ej få honom att afstå från sin vanvetliga föresats. Men det finns ju goda skyttar, och det skoll nog lyckas att nedlägga djuret, hur vildt det än är.

Därmed bugade han sig och gick. En halftimme efteråt kunde tiger- ägaren glädjestrålade meddela ho- nom att han fått tillstånd att införa tigern.

Då de första telegraflinierna i Chile byggdes, fruktade man icke utan skäl, att de infödda af nyfikenhet eller e- lakhet skulle skada stolpar och tele- graftrådar. För att förebygga detta hittade cheffingeniören på följande: Han tog en del för stöld och tigeri häktade indier ur fångelser och förde dem till en redan iordningställd linie och yttrade, pekande på tele- graftrådarna, att de aldrig skulle be- röra dem, ty då skulle de fastna. In- dianernas misstroende stod tydligt att läsa i deras ansikten och han kom- menderade dem därför upp på en ställning, där de kunde fatta tag i trådarna. I samma ögonblick släp- pes en tämligen stark elektrisk ström genom trådarna. Indianerna sökte göra sig lösa, naturligtvis utan resul- tat. En del tjöto, andra vred sig som förtriflade, i alla ansikten lästes den högsta ångest. Sedan de lössläppts, fingo de afläggja tysthetslöfte i fråga om de "hemliga krafterna" som voro förborgade i trådarna med det resul- tat att berättelsen drom snart spred sig bland alla landets indier.

Direktören för Drury Lane-teatern i London, Linley, såg sig en gång tvungen till en ganska lustig form af själfhjälps gentemot lustspelsdiktaren K. B. Sheridan. Denne hade lovat teatern ett nytt lustspel och äfven lo- vererat det så när som på några se- ner i sista akten. Trots alla böner och övertalningar såg det ut som om Sheri- dan öfver hufvud inte ämnade sända teatern det felande och det eldiga premiäret, redan var annonserad.

Sheridan befann sig som så många annan diktare i hardt när kronisk penningförlägenhet och här på grund- dade Linley sin plan. Han lät teater- kassören skriva ett bref till Sheri- dan, hvart denne meddelade att han vid afräkningen för ett föregående stycke betalad Sheridan 100 pund för- tiet; han voro därför tacksam om hr Sheridan ville komma till teatern och ännu en gång gå igenom räkenskaper na samt sända de 100 punden.

Sheridan infann sig redan följande dag, mottogs af direktören med en ström af ursäkter och fördes in i ett litet kabinet, hvarpå denne aflägsna- de sig enligt uppgift för att kalla på kassören. Sheridan såg sig nyfiken omkring i rummet, där han fann ett väl försedt skrifbord och ett icke sämre försedt frukostbord. Så märk- te han påöfsligt på skrifbordet ett bref till sig själf, öppnade det och läste:

"Min käre hr Sheridan, kassörens uppgift har visat sig vara en vill- farelse, d. v. s. han misstog sig, då han antog att ni hade att få ytterli- gare 100 pund och jag ber er att vän- ligast ursäktas hans misstag. Då ni nu i alla fall befinna er här är ni kan- ske af den ölskärigheten att afsluta sista akten af "Kritikern". Skulle ni för ögonblicket inte befinna er i stämning, ber jag er att först äta frukost; på sidobordet finnes allt hvad ni kan önska i den vägen. Brådskan- de görömlid hindra mig att hålla er sällskap, hvilket jag hoppas att ni benäget ursäktar. Till sist tillåter jag mig påpeka, att ni inte slipper ut förrän de felande scenerna äro färdiga. Rummet ligger mycket afskildt och allt ropande skulle vara förgäfv- ert, hvarför jag ber er spara era kraf- ter i detta hänseende. På återseende

Edler Linley.

Sheridan blef naturligtvis rasande, han afref och sparkade på dörren, men så uppgick för honom det komi- ska i situationen, han satte sig vid skrifbordet och på ett par timmar var arbetet gjort. Så blef han åter ra- sande och rusade mot dörren, men denna var nu öppen och utanför stod Linley med ett muntert sällskap med hvilket Sheridan därpå vid bästa ly- ne och under mycken munterhet in- munnigade Linleys frukost.

S-T VALENTINS DAG.

Hvarifrån härleder sig bruket att sän- da hvarandra s. k. Valentines?

I måndag, f. v. inföll åter Valentins- dagen, och vänner och bekanta sände då, enligt hufvudregeln, hvarandra mer eller mindre artistiskt utstydda s. k. Valentines.

Hvarifrån har denna dag fått sitt namn och hvarifrån härleder sig bruket att på densamma sända hvarand- ra kort med därå tryckta bilder, ver- ser, tänkespråk etc. Vi skola här söka i kortet besvara denna fråga.

namn fanns å taflan, blef den lott- dragandes trolöfvade.

När hedendomen fått i Rom vika för kristendomen, mödades man e- mellertid, för att ej allt för mycket stöta sig med den allmänna meningen och hufvudregeln, bibehålla flera af dessa hedniska bruk, men man sökte nu så vidt möjligt gifva dem kristna former och kristna ändamål. Så skedde ock med Lupercalia-festen. Detta förfäringssätt praktiserades för öfrigt, som bekant, af den katolska kyrkan under hennes missionsarbete i andra hedniska länder, bl. a. i Sve- rige, där mer än ett hedniskt bruk, fastän omklädt i kristen form, fort- lever ännu i dag.

I tredje århundradet efter Kristi födelse verkade i Rom en biskop be- nämnd Valentin. Under den förföl- jelse mot de kristna, som pågick un- der kejsar Claudius' regering, blef biskop Valentin halsuggen. Detta inträffade den 14 februari år 278. Ri- skop Valentin blef i vederbörlig ordning kanoniserad, och kyrkan var ej sen att draga fördel af det förhål- landet, att hans martyrdöd inträffade på dagen för den hedniska Luperc- alia-festen. Vål lyckades hon ej till- vidare utrota festen i fråga, utan nöd- gades låta den fortgå ännu en tid, men hon lyckades göra sint på oseden, att ynglingarnes lifsledsagarskor skulle utses genom lottdragning. Lott- dragningen fortfor visserligen tills vidare, men den medförde ej trolöfning, utan blott och bart vänskapsförbindelse. Ynglingen kallade numera den honom tillottade jungfrun sin Valentin.

Snart lyckades emellertid kyrkan stopa om festens karaktär helt och hållet. På St. Valentins dag, som den forna Lupercalia-festdagen numera kallades, skulle, förordnade hon, lott- dragningen äga rum rörande det hel- gon, man under året skulle ägna sin särskilda tillbedjan.

En gammal tradition synes dock hafva icke så litet bidragit till be- ståndet af föreställningen att på St. Valentins dag skulle man utse om ej sin käresta, så åtminstone sin vän. Det påstods nämligen, att det var den 14 februari, som fåglarne utsågo åt sig make eller maka. Många antyd- ningar om denna tradition finnas i den äldre engelska litteraturen. De få, som kunde skriva, sände den till- bedda eller beundrade ett bref med mer eller mindre bevakande innehåll, oftast afslutadt med en lämplig vers. De icke skriffkunniga nödgades an- vända sig af i handelen förkommande tryckta verser. Sådana omtalas redan i femtonde århundradet, sålunda helt kort efter boktryckerkonstens till- komst.

Dessa tryckta verser, som hvarken i poetiskt eller typografiskt afse- ende torde hafva varit någonting att skryta med, voro föregångarna till våra dagars "Valentines". Vid slut- et af sjuttionde århundradet var bok- marknaden öfversvämmad med bö- ker innehållande Valentin-verser. Man köpte böckerna och afskref de verser, som passade in i hvarje sär- skildt fall.

Snart började verserna åtföljas af bilder eller emblem, symboliserande afsändarens betänkan, tillgifvenhet o. s. v. för mottagaren. Verserna krympte efter hand samman till ett litet enkelt rim, och bilden blef nu hufvudsaken. De förnämsta symbo- lerna blifvo Cupido, pilen, hjärtat och liljan. En hel industri har uppstått för tillgodoseend af behofvet utaf dessa försändelser.

Som man ser, är bruket att skicka hvarandra Valentines af särdeles gammalt datum.

HALLEYS KOMET OCH VIDSKE- PEELSE.

Den kände engelska astronomen lord Crawford uttrycker den mening- en att den Halleyska kometen kom- mer att göra ett helt annat intryck på de halfciviliserade asiatiska folken än på europeer och amerikaner. I förntiden blef det plötsliga framträ- dandet af en komet alltid ställt i samband med någon olycka, såsom pest, hungersnöd eller krig, och fana- tiska agitatorer hafva begagnat sig af de bredas lagrens vedskopelse för att under intrycket af deras perso- nliga skrämsel uppegga dem till brott mot lag och ordning. I Europa och Amerika har detta ej någon betydelse, men det förefaller folk och nationer, hvilka vetenskapliga upfostran lig- ger i sin linda, och några af dessa folk befinna sig för närvarande just i ett tillstånd af politisk oreda. För närvarande är detta fallet i Maro- ko, Egypten och i särskilda delar af Indien. Då naturen denna gång, sä- ger lord Crawford vidare, spelar agi- tatorerna i händerna, så är det de ci- viliserade folkens uppgift att värna sig för en eventuell fara, och han till- låter sig föreslå att populärvetenskap- ligen uppsatser skulle skrivas för in- födningspressen, och sedan öfversättas till de inföddas alla olika dialekter.

Ekonomiskt.

En tjänande syster anförtror sin matmor, att hon ämnar fotografera sig.

Matmodern råder henne att vänta, för färan har inte så godt om slantar och behöfver åtskilligt af lifvets nöd- torft.

Fina: — Jag tänker bara ta tre kort.

Matmodern: — Men det är ju sitt- ningen, som kostar mest.

Fina: — Men jag tänkte stå...

Vår Svenska Almanacka för 1910

går rasat undan. Många hundra ännu kvar. Gifves

FRITT

till alla gamla och nya prenumeranter, som önska den och så länge lagret räcker.

Vår Månads- upplaga för hemlandet

Går också rasat undan.

"EN SÅDAN GRATISPREMIE HAR ALDRIG NÅGON TID- NING FÖRUT GIVIT". skriver en tacksam prenumerant.

Hvar och en som insänder 1 dollar (för gammal eller ny pre- numeration) får samtidsat uppgifva namnen på två vänner eller anhöriga i hemlandet, till hvilka vi sedan under hela 1910 gratis skicka Canada Tidningens "Månadsupplaga för Hemlandet". Ko- star egentligen 50c. per årsexemplar — alltså en present på 1 dollar.

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Canada-Tidningens befullmäktigade om bud i Port Arthur och Fort William.

MANITOBA HOTEL

PORT WILLIAM. — — — — — ONT.
Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum. 2 minuters väg från C. P. R. stationen.
MODERATA PRISER. GOD MATSERVERING.
CARNEGIES PORTER alltid på lager.
J. SUNDBLAD & SONS
Ägare

INGA SURA MINER.

Möter man på färdan
Här i denna världen
Människor med sur och butter min,
Rätt man borde äga,
Till en sådan säga
Gå i kloster, eller kryp i skrin.

Gladt och muntert sinne
Utom hus och inne,
Det gör lifvet lätt och världen ljus,
Med att dystert vandra
För sig själf och andra
Gör man världen till ett sorgelhus

Om det så sig ställer
Att du otur eller
Andra obehag i lifvet har,
Inte du behöfver
Därför ge dig öfver,
Svärigheter ha vi litet här

Glad skall människan vara.
Ej i medgång bara.
Och då lycka lifvet bjuder på -
Men då medgång viker
Och då lycka sviker
Och då tiden ter sig mörk också.

Glädje icke ringa
Lifvet har att bringa,
Om man däraf sig begagna vet.
Men det lätt kan tänkas,
Att den ej kan skänkas
Ät ett sinne fullt af trumpenhet.

Bannlys trumpenheten,
Knotet och förtretet,
Och hvad annat lifvet tråkigt gör -
Och i skiften alla,
Hur din lott må falla,
Sök att vara steds vid godt humör.

Nu får kanske höras,
Den invändning göras,
Lätt är ej i godt humör få tga.
Därför vill jag svara:
Vill du, kan du vara
Lika glad i hägen du som jag.
Gösta.

The Kimberley Hotel

Pearl Street, Tel. 87,
PORT ARTHUR, ONT.
Från \$1.00 per dag. Svenska
tals. Skandinav tröffas
här.
A. WADSON, Ägare.

Dr. M. Mecklenburg,

Specialist som ögonläkare och op- tiker. Glas passas och glasögon prof- vas.

KONTOR:

McEachern Drug Store, Port Ar- thur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Kyrknotiser.

Svenska luteriska församlingen.

Predikan: Fort William kl. half 4 söndags e.m.; i Port Arthur i Fin- ska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagskola kl. 2 e.m. i Fort William. — Kvinnoförenin- gen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdags kväll.

Skand. Baptistkyrkan

Hörnet af Second & Dufferin.
Port Arthur, Ont.
Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagskola kl. half 3.
Bönemöte hvarje onsdagskväll kl. 8.

Logen Fort Williams Stjärna, I.O.G.T.

har ordinarie möten alla lördagar, kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, midt emot City Hall, Fort William.